

Тая жена лукавая на утре¹⁾ доде при царя и предстана сасъ слези предъ него проклятая и тако рече:

— О царю, това не е праведно, нито е подобно единъ путь коги буде някой отсуденъ за смерть, а ти да го не убийшь тои часъ; почто ако не повелишь да убийшь сина своего, таковаго беззаконинаго человѣка, никой вече не има да дерзай и да се надѣй на царство твое. Слушай, о царю, да ти скажа едно показание: Имаше единъ кожухарь, та мияше кожи на рѣката. Имаше заедно при себе сина своего. И синъ му, като мияше кожите, падна у рѣката. И като течаше рѣката борзо, занесе го и удави са. А отецъ его, като видѣ почто падна синъ му въ рѣката, той часъ мѣтна²⁾ въ рѣката зарадъ да кортолиса сина своего отъ тая смертная нужда. Ала го узе и него борзината рѣчная и удавиха са у водата и двоицата. Така и ти, царю, ще се затриешъ и ще са разсипишь, ако не затриишь сасъ смерть сина своего. Чоти³⁾ ако не затриишь и ако милейшь сина своего да го не убиишь, да знаишь, царю, како слѣдъ малое време ще востани и убий онъ тебѣ и ще ти возме царството.

Тия рѣчи като чу царь отъ жената, исполни са сасъ гнѣвъ и повеле пакъ да убиятъ сина его.

Тогива влезе и вторий философъ при царя, поклони му са по обичаю и рече му тако:

— Царю державнейший вовѣки, чухъ, царю, како си повелялъ да убийшь сина своего. Затова и азъ рабски приносямъ на твое державие тия мой рѣчи, почто да имашъ и сто синове, пакъ не е подобно ни единъ да убийшь отъ нихъ, ала повише и безъ грѣшка; а ти имашъ единородний синъ безъ кабахать и хочешъ да го убийшь. Ала е потребию, царю, сасъ голѣмое тщание⁴⁾ да му вардишь живението, а ти си на това противно помислилъ и повелявашъ да го убиятъ безъ испытание, да ли й това истина⁵⁾. Ала, о Владико царю, тая лукавая и лъжливая жена навади⁶⁾ и положи злая рѣчь заради да убийшь неправедно и любезнаго сина своего. Ала послѣ ще са раскаешъ, но безъ полза ще буде тоя пишманлъкъ и ще наченешъ дн го ищишь⁷⁾ сасъ много болестъ и сасъ много слези, ала нещешъ да го намеришь като одного торговца.

¹⁾ Следъ като първия философъ успѣлъ да убеди царя да не погубва сина си. ²⁾ Хвърли се. ³⁾ Защото. ⁴⁾ Старание. ⁵⁾ Въ което жена му го обвинява. ⁶⁾ Клевети. ⁷⁾ Търсишь.